Omul din spatele gândurilor

On Februarie 24, 2013

Înlătură învelișul fragil al individualității tale, astfel încât nivelul tău de cunoaștere să poată căpăta o nouă formă.

Meșteșugeam cu pasionată ardoare o adevărată capodoperă – un studiu al sufletului omenesc, o combinație dificilă între durabilitate și așchierea ușoară a elementelor care compun ființa umană, proces greoi de control a frământărilor și vibrațiilor de înaltă frecvență echivalent cu o obscură rătăcire în adâncurile unui ocean din care și eu, nestingherit, făceam parte.

Stăruitor, rătăceam pe căi nenumărate, magnetizat de forța aceasta unică și magnifică pe care o poate exercita sufletul omenesc. Eram învrăjbit de sute de contrarii care se băteau cap în cap, aidoma electronilor care străbat o porțiune din circuit. Şi, preocupat de obiecțiile ce puteau fi exprimare într-o varietate de moduri, m-am nimerit în cele din urmă într-un coridor întunecos în care intri până aproape de jumate, după care te înțepenești și ești pus în dificultate. Materia întunecată. Nemișcarea psihologică. Nimicul creator. Vacuitatea.

Mă aflam în aceeași situație în care se afla califul Rașid din Bagdad care, supus transformării covârșitoare, căuta cuvântul izbăvitor " *Mutabor* ". Devenisem ținta propriilor mele reproșuri, pierdusem simțul relativității valorilor, mă consideram învins, până ce, din spatele unui zid năruit, a țâșnit lumina sclipitoare.

Şi, odată cu ea, a apărut sursa de inspirație - motorul care m-a ajutat să dau frâu liber resorturilor din spatele gândurilor mele, să creez încet, încet, ceea ce se poate numi "transmutația" - un mod de aparte de a configura materia umană, compresarea sau expansiunea conștiinței spre trăiri mai ample și înțelesuri mai profunde asupra vieții. Nivelul meu de cunoaștere căpătase o nouă formă.

Leadership: Țelul suprem al cunoașterii tale vizează o mai mare stăpânire a realității pe care o reprezinți la nivel de "impact al prezenței tale în zona delicată a esenței unei singure structuri de gândire" ?

Nu voiam să obțin rezultate distrugătoare, ci căutam doar să convertesc energia în materie. Exageram până la viciu orice înclinații ale omului, a ipostazelor care îl înflăcărează, sau, dimpotrivă, care îl deprimă. Trebuia să fac o distincție clară între cele două tipuri de comutatoare: putere - colaps, energie - pasivitate.

Esența unei singure structuri de gândire se poate regăsi în faptul că semnificația pe care o dai materiei din care îți construiești capodopera trebuie să cuprindă verosimilitatea unui lucru real, sau a unui personaj prins într-un eveniment repetabil. O verosimilitate poate crea o existență paralelă, și se poate deduce dintr-o relație de similaritate între contextul în care urmează să se implementeze intervenția naratorului și cel al cauzalității unor corelații și asociații puternice care să valideze într-o singură imagine intervenția respectivă.

Îmi croiam drum, cu oarecare dificultate, mai mult într-o lume închipuită între prezent și viitor, care se putea destrăma într-o unitate de timp – un spațiu neverosimil, în care avea loc atracția neobișnuită între particule electrizate și particule neutre, dintre simțămintele predominant pozitive sau predominant negative. Mai rămânea să pun în funcțiune circuitul de comutare analogică, în principiu un "întrerupător" comandat, care să acționeze întreg ansamblul.

Puterea fascinantă a alchimiei are ca bază de continuitate intervenția adeveritoare a naratorului într-o lume supusă transformării, hazardului, dinamicii, prin reprezentarea și comprimarea unor scene din viața de fiecare zi, în poezie sau în proză, spre formularea unor adevăruri eterne.

În realitate, acest studiu al sufletului omenesc, construit în minte incomplet și nesigur, condiționat de o imaginație ce nu nega rațiunea ci o folosea pentru propria potențare, se desfășura pe două planuri.

Cel dintâi, totodată științific și filozofic, care predispunea la un fel de cenzură a trăirilor și gândurilor. Cel de-al doilea îmbrăca un aspect metafizic și mistic, ducând la căutarea unui simbolism mai profund, deși acesta era deseori ascuns și greu de revelat, sau, dimpotrivă, era ornamentat cu tot felul de combinații artificiale dominate pe alocuri de absurd.

Adevăratul alchimist e mult mai mult decât un om de știință în măsură să transforme cu adevărat elementele. Mai întâi de toate, el este un filozof ce își conduce cercetarea spre un obiectiv mult mai subtil: cunoașterea temeinică a sinelui și a lumii care îl înconjoară. Descoperisem forma primitivă a alchimiei? Sau începusem să practic alchimia?

Leadership: Care este particularitatea nemijlocită a impulsurilor care duc la constituirea operei tale, prin relația de similaritate între mesajul transmis și imaginile imprimate de o realitate care dă speranța că ceea ce se vede ar putea fi și altfel?

Nivelul tău de cunoaștere poate să capete o nouă formă? Simți că te rătăcești în adâncurile unui ocean în timp ce îți conduci cercetarea spre un obiectiv mult mai subtil? Simți că devii ținta propriilor tale reproșuri? Pierzi simțul relativității valorilor? Ești capabil să dai frâu liber resorturilor din spatele gândurilor tale?

Un citat al filozofului chinez Lao Tzu începe cam așa: *" Un lider este cel mai bun atunci când oamenii abia știu că el există, atunci când munca lui este realizată. "*

Devine astfel lesne de înțeles de ce devine atât de apreciat liderul, de ce își pune el însuși atâtea speranțe în forța lui de a-și dimensiona arta, privită uneori ca un univers de tendințe și interpretări, o multitudine de practici bine definite și structurate în actul direct al creației. O realitate care dă speranța că ceea ce se vede ar putea fi și altfel este o chemare la dobândirea asemănării cu o altă structură de gândire pe care merită să o aplici atunci când faci un rol nou. E o fascinație care nu-ți dă pace.

Mânat de un interes special într-o arie specifică de cunoaștere, "liderul-alchimist" - prototipul cel mai pur, cel mai reușit și cel mai performant de lider, dar și tipul cel mai rar întâlnit - demonstrează o vocație unică pentru realizarea unei "opere" care stă sub semnul perfecțiunii prin efectele pe care le produce și propagă. Concurând din punct de vedere a construcției ei, a mesajului transmis, pe diferite căi, sub diferite forme, cu toate celelalte tipuri de lideri.

Particularitatea nemijlocită a impulsurilor de creație care duc la constituirea unei opere de mari întinderi ține de felul cum te raportezi la individualitatea unei alte persoane care poate face parte din tine numai prin metoda asemănării.

Această operă poate fi privită ca un super computer care înregistrează tot ce este legat de viața și evoluția personală a liderului. Pe măsură ce se desăvârșește, el își duce la împlinire datoria cea mai mare: diferențierea operei sale, dezvăluirea caracterului ei și promovarea ei.

Nemijlocit, o astfel de operă cultivă ideea desăvârșirii proprii, apoi a celorlalți oameni - printr-o conversie de tip energie-timp-acțiune, sau prin formula unică de transformare a coordonatelor ce permit schimbarea sistemului lor de referință. Însă majoritatea liderilor se înțepenesc, fiind puși în mare dificultate, de "nimicul" creator.

Îți definitivezi ideile, poți să cuprinzi știința ta într-o operă care să-ți evidențieze individualitatea? Ești ghidat de un impuls de natură pozitivă și constructivă?

Opera unui creator de lumi are ca latură modernă de semnificație adâncirea și expansiunea integrării informației într-un context de improvizație și limbaj, din care cititorul alege să trăiască sub diferite forme prin ceva ce nu există în plan real, ci doar în plan ideatic, poetic, sau în sens figurat.

Dintr-un asemenea plan se pot extrage exact elementele inspiraționale care rezonează cu tine.

Omul din spatele gândurilor ești chiar tu, condiționat de propria individualitate să cauți și să obții împlinirea personală și profesională, prin intermediul unei revelații interioare concretizată într-o operă personală: leadershipul. Mare dreptate avea cel care a afirmat: " *în lumea reală de prea multe ori contează omul care spune ceva, decât cuvintele în sine.* "

Se uită că, totuși, leadershipul, tocmai în virtutea valorilor și normelor ce i se recunosc drept specifice, rămâne de cele mai multe ori departe de adevărații alchimiști, ca o epavă care zace în apele unui ocean imens.

Câtă lume are acces la leadershipul tău? Poate fi el înțeles mai bine datorită luminilor pe care le proiectezi chiar tu asupra lui?

Ce faci pentru ca leadershipul tău să fie accesibil tuturor, să ajungă la dispoziția tuturor? Trebuie făcut ceva ca toată lumea să se bucure de opera ta !

Înlătură învelișul fragil al individualității tale, astfel încât nivelul tău de cunoaștere să poată căpăta o nouă formă.

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-din-spatele-gandurilor.html